

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

DJURGÅRDSBRUNN. — FOTO. AXEL HARTMAN.

13DE ÅRG.

DEN 2 JUNI 1912.

N^Ö 36.

H & D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Kliché: Bengt Skjerve-sparre.

Skuttnusväg

ALBERT EHRENSVÄRD.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA

När hr Karl Staaff gick att bilda sin andra ministär, var det kanske icke den lättaste sak för honom att finna en utrikesminister. Den man, som innehaft den viktiga posten i hans första ministär, var ett af de båda statsråd, hvilka genom sina demissionsansökningars inlämnande till konungen separat hade visat sig mindre pålitliga, än hvad omsorgen om en stark regering under en i vissa hänseenden parlamentariskt vansklighets situation bjuder. Sändebudet i Paris hade förbrukats under unionsstriderna, det i Petersburg var oumbärligt, det i London knappast villigt att inträda i ett liberalt kabinett. Så kom det sig, att Sverige för första gången hämtade ledaren för sin utrikespolitik från Washington, de demokratiska idéernas och den formlösa diplomatiens land: till utrikesminister utnämndes den 7 oktober 1911 envoyén, greve Albert Ehrensvärd.

Johan Jakob Albert Ehrensvärd är född i Göteborg den 9 maj 1867, yngste son till dåvarande landshöfdingen i Göteborgs och Bohuslän, sedermera utrikesministern i Themptanderska ministären, greve Albert Ehrensvärd och hans maka Ingeborg Hedvig Vogt samt sonsonson till Carl Augustin Ehrensvärd, den berömda konstkritikstälaren och tecknaren. Efter att 1884 ha undergått mogenhetsexamen blef han samma år student i Lund samt aflade därstädes först filosofie kandidatexamen 1887, sedan juris utriusque kandidatexamen 1891. Härpå följde sedvanlig tingstjänstgöring, hvarefter Sveahofrätt 1894 förlånade honom vice häradshöfdingetiteln. Greve Ehrensvärd återvände nu till universitetet, aflade juris utriusque licentiatexamen samt promoverades efter att ha utgivit och offentligen försvarat en afhandling på den jämförande rättens område 1895 till juris doktor.

Efter ytterligare tjänstgöring dels i domstolarne dels i ämbetsverken, hvarunder han bl. a. avancerade till t. f. expeditionschef i civildepartementet, inträdde han i början af 1906 i utrikesdepartementet som kabinettssekreterare under dåvarande utrikesministern exc. Trolle. Här fick han omedelbart tillfälle visa sin ovanliga arbetsförmåga genom utarbetande af den proposition till riksdagen med förslag till omorganisation af utrikesförvaltning och konsulatväsen, som nödvändiggjordes af unionsupplösningen. Det är allmänt erkänt, att han härvid såväl som senare, då det gällde att bringa den nya organisationen till verkställighet, inlade synnerliga förtjänster.

Som kabinettssekreterare kvarstod greve Ehrensvärd i två år, tills han 1908 utnämndes till envoyé i Brüssel och Haag. På denna post fick han rikliga tillfällen att deltaga i arbetet på utformandet af den internationella rätten. Sålunda var han Sveriges delegerad vid internationella konferensen angående vapeninförsel till Afrika 1908, vid internationella sjörettskonferensen 1909—10 samt vid internationella växelrettskonferensen sistnämnda år. Redan 1910 förflyttades han emellertid vid envoyén Lagercrantz' afgång till sändebudsposten i Washington, där han genom sitt urbana väsen och tjänstviliga tillmötesgående förvärfvade sig allmänna sympatier.

Som utrikesminister har greve Ehrensvärd lagt i dagen ett allvarligt och verksamt reformnit. Redan den 22 December var han färdig med en plan till utredning rörande erforderliga förändringar

i vår diplomatiska och konsulära representation, som vann k. m:ts gillande. Af riksdagen har han utverkat anslag till en särskild chef för pressafdelningen i syfte af denna afdelnings utveckling till större självständighet, i sammanhang hvarmed den för allmänheten viktiga rättsafdelningen reorganiserats. På hans initiativ har inom utrikesdepartementet upprättats ett handelsråd af representanter för köpmansvärlden och exportindustrien i syfte att upprätthålla kontakten mellan det praktiska näringslivet och utrikesförvaltningen o. s. v.

I utrikespolitiskt hänseende intager greve Ehrensvärd en strängt fredsvänlig ståndpunkt, som han hade tillfälle utveckla i ett storstiladt anförande vid behandlingen i andra kammaren den 20 dennes af en af frih. Palmstierna väckt motion om utredning rörande de rättsregler som böra tillämpas, om Sverige skall förklaras permanent neutralt. I detta tal, som vid ett par tillfällen afbröts af lifliga bifallrop och som efteråt vann anslutning af kammarens *samtliga* partier, redogjorde utrikesministern först för innebörden af begreppen "garanterad neutralitet" och "erkänd neutralitet" samt uppvisade svagheter hos hvardera af dessa som fredsgarantier betraktade. Större tilltro hyste han till skiljedomsinstitutet, som går ut på att *förebygga* kriget. Med anledning därpå, att röster höjts för, att Sveriges kulle sluta sig till den ena eller andra stormakten, ville han emellertid öppet säga ifrån, "att regeringen, utan att lyssna till dessa röster, alltjämt vill troget fullfölja Sveriges traditionella neutralitetspolitik. En anslutning till endera af de två stormaktsgrupperna skulle kunna indraga oss i ett krig mellan främmande makter, som icke berör våra lifsintressen och som vi, utan en sådan allians, ägde möjlighet att undgå. Den skulle vidare i fredens dagar på ett synnerligen menligt sätt återverka både på vår utsikt att bibehålla den för vår känsla af lugn och säkerhet viktiga garanti, jag oivan berört (utrikesministern syftade härmed på Nord- och Östersjötraktaterna), och likaledes att orubbade upprätthålla för vårt ekonomiska lif nödiga förbindelser. Jag önskar därför, med tanke på de vådor, som sådana planer medföra, och på vikten därpå, att ingen oriktig uppfattning om den svenska regeringens afsikter må i utlandet vinna spridning, att nu på det bestämdaste tillkännagifva, att den svenska regeringen alltjämt fullföljer den neutralitetspolitik, som varit vårt landsunder nära ett sekel, samt att inga lockelser skola förmå oss att öfvergifva densamma. Skulle äfven det världskrig, hvarom så ofta talas, men hvilket hittintills lyckligtvis de europeiska regeringarnes klokhet och behärskning samt folkens stigande känsla af kriget som en olycka och en förnedring för mänskligheten förhindrat, skulle ett sådant krig till skada för hela vår civilisation utbryta, skall det äfven bli våra uppgift att med alla våra försvarskrafter, som väl i jämförelse med stormakternas äro obetydliga, men dock inglunda utan sitt värde vid en kraftmätning dem emellan, sörja för, att vår neutralitet varder vederbörligen respekterad. Endast den makt, som vill kränka vår neutralitet eller vår fria självbestämningsrätt kan i oss befara en fiende".

Detta utrikespolitiska program har helt säkert hela vårt folks obetingade gillande och man kan därför endast hoppas, att det må bli greve Ehrensvärd förunnadt att länge och med framgång upprätthålla densamma.

H. & D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Kliché: Bengt Silfverqvista.

KONUNG GUSTAF besvarar den väldiga folkhyllning som mötte vid återkomsten till Stockholm den 25 maj. Tio tusental sjungo kungssången, hurraropen ekade och jubel rådde i den flaggprydda hufvudstaden.

liga förhoppning, att hela folket måtte allt mera och mera enas i sträfvandet att under fredens dagar stärka vårt försvar. På så sätt kunna vi med tillförsikt gå framtiden till mötes. Nutidens krig kräfva mera än någonsin icke endast handlingskraft, när ofred hotar, utan jämväl dessförinnan långa och kostsamma förberedelser för att denna handlingskraft i det gifna ögonblicket skall kunna göra den erforderliga verkan. Måtte insikten här om blifva allt klarare för Sveriges folk!

Då gåfvan nu mottagits hafva jag och mitt hus velat i handling visa äfven vår åstundan att bidra till stärkandet af landets försvar. Vi hafva därför beslutat att skänka ett belopp af 100,000 kronor att användas till den nu beslutade pansarbåten, för att därmed om möjligt ytterligare höja dess stridsvärde och försvarskraft.

Jag anmodar eder att bringa detta mitt bref till offentlig kännedom.

Eder välbevågne
Gustaf.

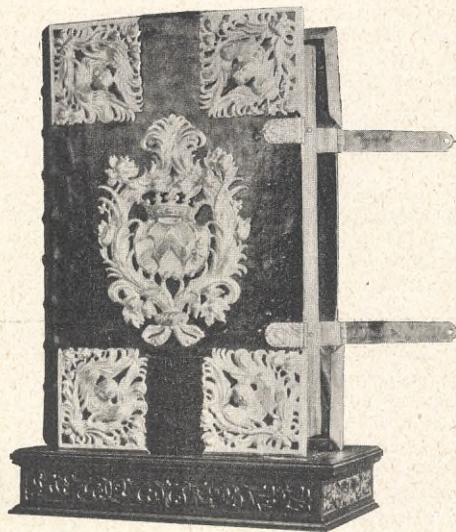
Stockholm den 22 maj 1912."

Konungen har till riksmarskalken ställt följande skrifvelse:

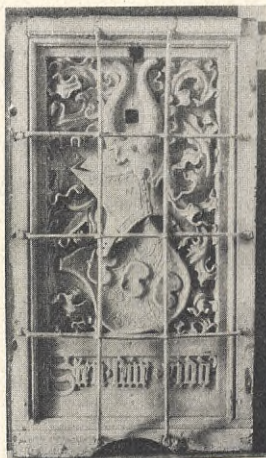
Till hans excellens riksmarskalken m. m. hr grefve L. Douglas.

Sedan jag i dag i statsråd förklarar mig mottaga de medel, som bland Sveriges folk insamlats för byggande af en pansarbåt, är det för mig ett oafvisligt behof att till alla och en hvar af gifvarne uttrycka min stora glädje och mitt varmaste tack för denna gåfva till den svenska staten.

Sällan om ens någonsin torde i något land på frivillighetens väg en med hänsyn till folkmängd och förmögenhetsförhållanden så storartad gåfva hafva hopbragts. Bidragsgifvarnes olika samhällsställning vittnar ock därom, att den brinnande ifver att fortast möjligt stärka vårt försvar, som varit driffjädern för medlens lämnande, förefinnes hos breda lager af det svenska folket. Högt vittnar detta om den försvarsvilja, som finnes hos oss. Det är min lif-

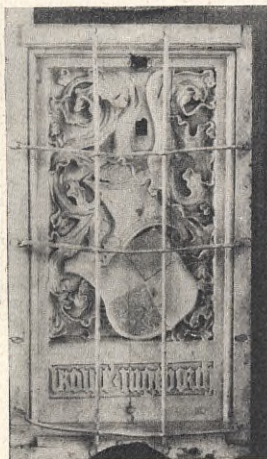

BIBEL, SOM TILLHÖRT MÄRTA SPARRE, först gift med Sten Bielke, sedan med Leon. Lillie. Dat. Anno 1685 den 16 juni.

Efter fotograf.

MURSTYCKEN FRÅN STORKYRKAN MED STEN STURE D. ÅS OCH HANS GEMÅLS, INGEBORG THOTT, VAPEN.

Heraldiska föreningen har nyligen anordnat en utställning i Nordiska Museet, hvilken varit föremål för synnerligt intresse. Den omfattar en rikhaltig samling af olika artade heraldiska föremål, hvaribland ett flertal af stort historiskt värde. Tyvärr kunna vi af brist på utrymme ej återgifva mera än vidstående par bilder från den förträffligt anordnade och i hög grad sevärda utställningen.

DEN ANDRE JACK.

FÖR H. 8. D. AF ANNA LENAH ELGSTRÖM.

Det är en känd sak att då man är tillsammans med sjöfolk får man höra underliga ting och att det är mycket lärorikt att umgås med dem. Och här voro nu sex stycken — kaptener allihopa, två gamla opiesmugglare, tre käckå brasiliefarare och en f. d. hvalfångare, som lagt upp och nu lefde som rentier (i Fiskebäckskil för att ändå kunna få se litet vatten) — samlade till ett mycket lifligt samkväm på den sistnämndes veranda.

Alla voro de i hög stämning och dansade nu en svindlande slängpolska med sina gemensamma minnen öfver hela jordklotet. Ty alla voro de gamla vänner och öfverallt hade de träffats. Tid och rum tycktes icke existera för dessa hafsstrykare. Jag satt tyst och hörde nära nog andlös på — än ryckt ned till Java än till Norra Ishafvet — grufvande mig öfver att inte kunna vara på bägge ställena på en gång, d. v. s. att icke på en och samma gång hinna höra på alla de historier, som korsade hvarandra i luften.

Bredvid mig ljudade den ene gamle smugglaren till den andre om Nova Scotiamännens rysliga tid. Men knappt hade jag vändt öronen till deras ordström, som försade af blod och krasade af knäckta skallar. — Minns du, Åsberg, när vi togo hyra med Quibeck-Pete på Mary-Ann och 1:ste styrmannen stod innanför relingen då vi kommo jumpande ombord och slog oss i däck med en koffernagel hvartefter vi kommo, som en liten välkomsthälsning, bruklig på stället? — så hörde jag från sydamerikanernes samtal det lockande namnet Paisandoo och öfvergaf tvärt Quibeck-Pete och hans koffernagel för att lyssna till den rörande historien om den gamle danske kocken, som kapten Unge och Jack Bamberg träffade ombord på briggen Clifford på La Platafloden och som berättade för dem att han för 22 år sedan varit polismästare på Sankt Thomas men blifvit skadad vid ett negerlagsmål så att han måste ta permission för att resa till Europa och

sköta sin hälsa. — Och den resan räcker än! slöt han melankoliskt. De påpekade då att han för tillfället icke befann sig i Europa, hvarpå han anförtrodde dem att han fått motvilja mot den världsdelen på grund af några spelbanksskandaler, i hvilka han blifvit inblandad under första tiden af sin något långa permission.

— Minns du det, Jack? Men Jack Bamberg, den yngste i laget, en bredaxlad 30-åring med svart hår och underligt tungsinta, grå och goda ögon satt och talade om en af sina egna historier för den gamle hvalfångaren. I likhet med polismästaren på Sankt Thomas befann han sig icke heller i Europa med dem. Jag uppfångade namnet Port Said och lystrade till ty det är nu en gång så att på det stället händer alltid det underligaste af allt.

Och jag hörde också en underlig historia.

— Det hände på min näst sista resa då jag gick som 1:ste styрман på Mathilda från Helsingborg, du vet. Jag hade aldrig sett Port Said förut och da'n efter se'n vi var komna dit gick jag i land med ett par, tre kamrater, styrmän från andra fartyg, för att se på sta'n.

Framåt kvällen kommo vi gående på en af de smala gatorna ner åt hamnen till, dit man inte gärna går ensam — om man sätter värde på lifvet förstås. Men vi voro ju 4 stycken och gingo arm i arm upptagande gatans hela bredd, jag ytterst i kedjan. På det sättet drefvo vi framåt, sopande kineser och annat färgadt bråte framför oss som med en kvast, skrattande och hemmastadda eftersom vi var så pass många. Lyktorna började just tändas, lysande så bleka och liksom förskrämda mot allt det blodigt röda på himmelen. Ty solen höll just på att gå ner och från hamnen kom skymningsbrisen, plöjande sig väg likt en liten fåra af friskhet genom den tjocka, stinkande luften. Hemska, uppsvällda kvinnfolk skreko åt oss från dörrarna, händer vinkade ur källargluggar — jag kan ännu se det när jag vill —

Anna Lenah Elgström. När Anna Lenah Elgström förlidet år debuterade med novellsamlingen

Gäster och främlingar hälsade man i debuten en ny och säregen författarepersonlighet med brinnande och väsentliga lifsfrågor på sitt program.

I vår har den unga författarinnan utkommit med ännu två nya novellsamlingar, **Hafs-boken** och **Fattigfolk**, hvaraf Hafs-boken, förlagd till västkusten, blifvit en af vårens mest uppmärksammade böcker.

Bland våra samtliga yngre novellister förefaller Anna L. Elgström äga den mörkaste timbren öfver sin röst, men äfven den djupare tonen. Det episka lynnet saknas nästan alldeles i hennes diktning — hennes form är den inre världen med dess ibland nästan utsägliga stämningar och händelser,

hvilka hon med ett stundom trefvande, stundom intuitivt klart språk belyser. För hennes blick, där

ett monumentalt univer-sum ännu kanske något töcknigt skymtar, blir jorden blott ett led i det hela, på hvars mörka botten människolif tändas och slockna — till hvad ändamål? Denna fråga, som tidigare eller senare, svagare eller starkare vaknar för alla, är den axel, kring hvilken Anna L. Elgströms hela diktning rör sig. Det är ibland en nästan biblisk stränghet och obarmhärtighet öfver hennes skildringskonst, som träffar oss såsom en ny ton i vår litteratur.

Anna L. Elgström, som är bördig från Skåne men sedan några år tillbaka bosatt i hufvudstaden, började sin litterära bana i H. 8. D., som äfven nu samtidigt återger ett bidrag af sin värderade medarbetarinnas penna. S. L.

Anna Lenah Elgström

hur vämjeligt spökligt det verkade i korridor gatans flämtande dunkel.

Just i detsamma kände jag någon bakom mig och vände mig hastigt om, släppande kamraternas arm af ren häpnad. Ty jag stod ansikte mot ansikte med en dam — en elegant lady. Var det underligt jag tog baksteg af förvåning för att se en sådan här i denna helvetets förgård? Men om jag var förvånad, hur mycket mera *blef* jag inte då hon ser mig in i ansiktet med ett par ögon som jag aldrig glömmet, så skyggt hängifna voro de, så kvalfullt ödmjuka och afbedjande inför min främmande blick borrhade de sig in i mig, tydligen tiggande om ett enda litet tecken af igenkännande.

— Jack! Jack! hviskade hon bara med händerna framsträckta, ovisst och darrande som en tiggerska, rädd att bli afvisad.

Jag ryggade.

— Jack, Jack, vill du inte kännas vid mig? frågade hon stammade, och snappade efter luft som i outhärdlig spänning inför svaret.

— Det är bestämdt något misstag, ni tar fel på person, min fru! stammade också jag i ytterlig förvirring. Den blef ännu större då jag såg hennes ögon fyllas af tårar.

— Oh Jack, Jack låtsas icke så där! Jag vet att jag inte förtjänar att du kännas vid mig. Men jag ber dig som en sista ynnest, glöm det förlutna för ett ögonblick; var barmhärtig, kom med mig och var hos mig en liten stund. Jag har följt efter dig en lång sträcka; genast jag fick se dig begrep jag att jag inte skulle kunna leva en enda dag till om jag inte fick tala ett ord med dig — bara ett, Jack, bara ett!

Den låga, lidelsefulla rösten steg och föll, bad och grät i en darrande ström, allvarlig intill döden tiggande för lifvet. En ärlig röst, — vid Gud, det *visste* jag i det ögonblicket, *visste* jag i något sätt att hon verkligen, så otroligt det än föreföll, tog mig för en annan, att det hela inte bara var ett knep för att plundra mig.

Men det trodde visst kamraterna. De stodo i en hög och bara stirrade. Inte under. Hon var ju så elegant och chic från topp till tå i sitt smala, svarta sidenfodral och sin väldiga plymhatt, så förfinad och vacker eller rättare sagdt hade varit så vacker — ty nu var hon tård och förbränd, men liksom icke af år, utan af sorg eller laster eller kanske begge i förening, slipad af dem likt en alltför mycket hvässad klinga, tunn och blek med hvita, darrande läppar och blåa ringar under ögonen — ett par violsvarta ögon fulla af tårar just nu.

Hon tog ett steg framåt och lade vädjande sin skakande hand på min arm — jag kände hennes parfym, en svag violdoft — utsökt och fin, som allt hos henne ända ned till de små skorna. Och ändå stod hon på dem i gatans modd så hemmastadd som hörde hon dit!

— Kom, kom, hviskade hon aldeles upptill mig. Jag mötte hennes ögon. Och följde henne. Ty de voro så fulla af kval att jag inte kunde låta bli — att jag inte — *hvad* det än gällde, det kände jag — skulle kunna säga nej till henne och ge henne en ny smärta att bära. Jag var riktigt ond på mig själf för att jag icke var den rätte Jack, det minns jag, och dessutom rädd att hon snart skulle upptäcka det och bli ännu mera ledsen. Det var det enda jag hade klart för mig och med det lät jag mig viljelöst dragas med in i en smal, liten ränna till sidogata — hörde kamraternas varnande rop bakom mig, deras steg då de hastigt vände om efter oss. Men jag följde henne i alla fall, äfven då hon påskyndade sina steg tills vi liknade flyende.

I nästa minut hördes icke längre de förföljande stegen — vi hade svängt af in i en port som hon slagit i lås bakom oss.

— Se så, nu är jag i fällan, minns jag att jag i alla fall tänkte. Hon höll mig fortfarande fast under armen och förde mig sålunda öfver en liten mörk gård och ner för en slipprig brant trappa, lyst af en gaslåga. Nedanför grenade sig en korridor med många små bruna dörrar, blänkande af flottigt smuts. Hon öppnade utan vidare en af dem med sin långa juvelblixtrande hand och vi trädde in i ett litet skumt rum, tapetseradt i smutsigt gult tyg och med en underlig låg brits, öfversållad af kuddar, fastsatt vid ena väggen, men eljest tomt med möbler. En sållsamt söt och tung blå rök fyllde den varma luften och en plötslig misstanke genomlade mig. Den blef hastigt visshet vid åsynen af en kines, bärande en liten underlig lampa, hvilken grinande vislade sig i dörren. På en häftig vink af min följeslagerska drog han sig hastigt tillbaka men jag hade redan hunnit se tillräckligt för att förstå att det var i en opiehåla vi voro.

Jag såg på den okända — hon mötte mina ögon med en lång, skuldmedveten, ödmjuk blick. Så vände hon sig om mot fönstret och lade armarna på karmen och hufvudet mot dem med en åtbörd af så fullständigt öfvergifven trötthet att jag instinktligt tog ett steg mot henne och saktade handen på hennes axel.

Hon vände sig om, såg på mig med en ödmjukt frågande blick, lyfte så plötsligt sina armar och föll i min famn. Jag kände att hon grät så att hon skakade, grät som om många års isar af tiggande smärta smält i hennes hjärta. Jag lät henne hållas — hennes hufvud hade fallit framåt i mina händer jag smekte hennes hår, smekte henne till ro så att hon icke längre grät så bittert utan blott saktade och tacksamt.

Så sutto vi länge på den låga britsen i opiehållans lilla gula rum. Skymningen steg allt mer och mer, likt en sjö som dränkte oss, tills vi sutto som på botten af ett stort djup, ensamma med hvarandra i hela vida världen.

I den stunden tror jag att jag älskade henne, den där bleka, undergifna, sorgtyngda, hemlighetsfulla varelsen — älskade henne, ömt och medlidsamt, som jag antar Kairs hustru älskade Kain, ensam med honom i hans fördömmelse.

Oh, Jack, hörde jag hennes kväfda röst, för hela mitt återstående lif kan jag leva på denna stund. Aldrig mer skall jag tränga mig på dig, alltid väl-signa dig för att du hade förbarmade nog att för en liten stund glömma allt — och låta mig glömma —

Jag skall alltid minnas hennes röst då hon sade detta. Så bräddfull och bristande af tacksamhet den var. Hvad var det som var så svårt att minnas? Hvad var det som denne okända andre Jack och hon haft sig emellan — hvad hade gjort att det tydligen aldrig tycktes kunna bli helt igen — hvad hade hon förbrutit för att nu likt en ödmjuk och piskad hund finna det aldeles i sin ordning att kråla för hans fötter af tacksamhet för några milda ord — hvad?

Jag fick aldrig veta det — jag ville icke forska och hur jag än gissar hit och dit kan jag icke förstå det.

Men ehvad det var — ehvad hon brutit — straffet hade hon då fått och allt för stort var det för henne — allt för stort för en människa att bära. Det såg jag på hennes ögon. Jag är glad att jag kunde ge henne en stunds lisa genom att spela den där mannens roll — ge henne den illusionen att han inte

MATHILDA TAUBE, FÖDD GRABOW.

De som bevistade föreställningen å K. Operan i Stockholm den 11 maj 1870, då "Nürnbergerdockan" stod på programmet, upplefde en verklig tilldragelse inom svensk musikkonsthistoria. Vid detta tillfälle debuterade nämligen den då 18-åriga *Mathilda Grabow* för första gången å den scen hvars allra främsta prydnad hon, under sin verksamhet där, skulle blifva. — Äfven i våra dagar finnas ju goda, ja förträffliga, svenska sångerskor. Men *Mathilda Grabow* var mer än sångerska, hon var en verkligt stor sängkonstnärinna. För gångna tiders operavänner är det namnet en minnets klenod, som ännu den dag som är förmår sprida något af sin tids värmande, strålande glans. Vid sitt giftermål 1886 med dåvarande löjtnanten, greve C. E. Taube, lämnade den utomordentligt populära sångerskan scenen för att helt ägna sig åt sitt hem. S. å. ut-

Efter porträtt.

60 ÅR DEN 23 MAJ.

Kliché: Bengt Sjöbergparre.

nämndes hon till K. Hofsångerska. — När 60-årsdagen nyligen inföll, sändes säkerligen mångt tack för den gångna tidens konst, *Mathilda Grabow* skänkt, inflettadt med alla goda önskingar. I årg. III:34 finnes fullständig biograf i jämte helsidesporträtt och flera fotografier af *Mathilda Grabow* i några af hennes främsta roller.

K. Teatern har under senaste tid kunnat bjuda på ett mera ovanligt gästspel. En af Stora Parisoperans förnämsta sångerskor, *m.me Jeanne Campredon*, har nämligen i Stockholm låtit höra sig i trenne partier: som *Julia* i "Romeo och *Julia*", som *Margareta* i "Faust" och som *Mimi* i "Bohème". En bländande apparition, ett tjugande uppträdande, en härlig röst och ett ypperligt spel — i få ord ett "utomordentligt sändebud" från konstens hemland.

mindes henne med hat — att han brydde sig litet om ifall hon gick under eller inte — jag är glad. Ty det var alltför mycket synd om henne.

— Det var nästan alldeles skumt då hon ändtligen reste sig. Blek och stilla med slutna ögon räckte hon mig händerna till afsked.

Jag tog dem tyst — jag hade nog något att säga men det var svårt att komma fram med det.

Till slut gick det dock. — Försök — försök låta bli att röka opium, sade jag förläget.

Hon öppnade ögonen och såg på mig — det började stråla inne i hennes blick.

— Jag skall försöka, svarade hon lågt — då du ber mig skall jag försöka.

Och jag tror, jag vill tro att hon verkligen gjorde det.

Han tystnade.

— Och sen såg du henne aldrig mer? frågade den gamle hvalfångaren sakta.

— Vi seglade nästa mor-

Foto. Atmberg & Prensitz, Stockholm.

MADAME JEANNE CAMPREDON-DARDEL som *Margareta* i "Faust".

Kliché: Bengt Sjöbergparre.

gon — och förresten äfven om vi stannat — jag var ju inte Jack —

Vi sutto tysta ett ögonblick. Så talade *Jack Bamberg* igen, lågmäldt och tankfullt som för sig själf.

Men — men tänker på henne, det gör jag ofta, undrar och funderar öfver hennes underliga sorgsna öde, öfver hvad jag aldrig fick veta, hvad som doldes i mörkret liksom på ömse sidor om den lilla glimt jag fick af det, upplyst som genom ett hål i en tjock mur.

Men på sista tiden har jag också undrat om hon ändå verkligen *hela* tiden trodde att jag var den andre *Jack*, om hon icke rätt snart upptäckte misstaget men icke kunde låta bli att unna sig själf lisan af en stunds inbillad glömska — en liten stund af illusion om att den andre *Jack* var hos henne, af dröm om att han var mild och förlät —

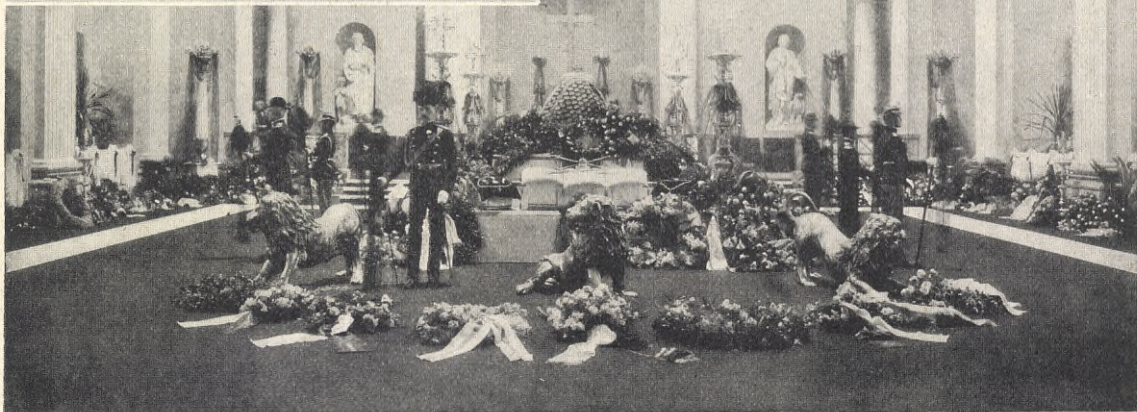
Jag vet inte men ibland tror jag så och då tyckes hon mig dubbelt ömkansvärd — — —

KONUNG FREDERIKS DÖD.

FREDERIK VIII PÅ SIN HVITA HÄST — en mera ovanlig bild af den aflidne monarken.

PRINS GEORG WILHELM AF CUMBERLAND som, på väg till konungabegravningen i Danmark, omkom vid en automobilolycka.

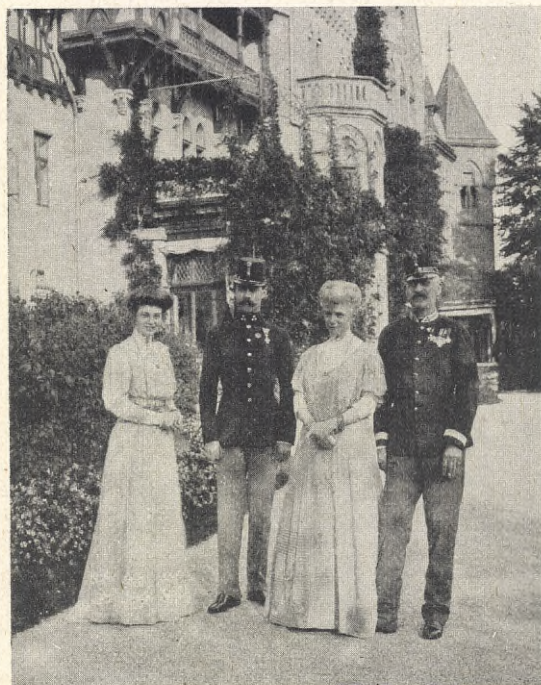

Efter fotografi.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre, Skåln-Ög

KONUNG FREDERIK PÅ CASTRUM DOLORIS I CHRISTIANSBORGS SLOTTSKYRKA.

På väg till Köpenhamn och begravningshögtidigheterna där, blef prins *Georg Wilhelm af Cumberland* offer för en dödlig automobilolycka. — Intresserad automobilist, förde den unge fursten fram sin vagn med alltför stark fart och öfver en nyreparerad väg. Vagnen välte, prinsen och hans följeslagare dödades medan chauffören endast blef skadad. — Prinsens mor är prinsessa af Danmark och syster till den nu aflidne konungen. Fadern är hertig af Cumberland och bekant för de svåra divergenser han haft och har med kejsar Wilhelm i samband med arfsanspråk på Hannoverisk kungavärdighet.

Efter fotografi. HERTIGPARET AF CUMBERLAND jämte den nu omkomne sonen, prins *Georg Wilhelm* och en syster, på slottet *Umunden*.

Kliché: Bengt Silfversparre.

Efter fotografi. FOTOGRAFI AF PRINS GEORG WILHELMS AUTOMOBIL OMEDELBART EFTER OLYCKAN.

Kliché: Bengt Silfversparre.

SORGEHÖGTIDLIGHETERNA I KÖPENHAMN.

1. KONUNG FREDERIKS KISTA FÖRES FRÅN CHRISTIANSBORGS SLOTTSKYRKA, följd af danska konungaparet, änkedrottningen samt anförvandter till danska konungahuset, främmande furstar m. fl. Processionen gick till Christiansgade där kistan insattes i en järnvägsvagn. Tåg förde de deltagande direkt till Roskilde. — 2. ÄNKEDROTTNINGEN OCH KONUNG CHRISTIAN, ÄNKEDROTTNINGEN AF ENGLAND, ÄNKEKEJSARINNAN AF RYSSLAND (X). — 3. FRÅN PROCESSIONEN: Konung Christian med sina två söner och Konung Gustaf (X), konungarne Georg af Grekland och Haakon af Norge. — EFTER FOTOGRAFIER.

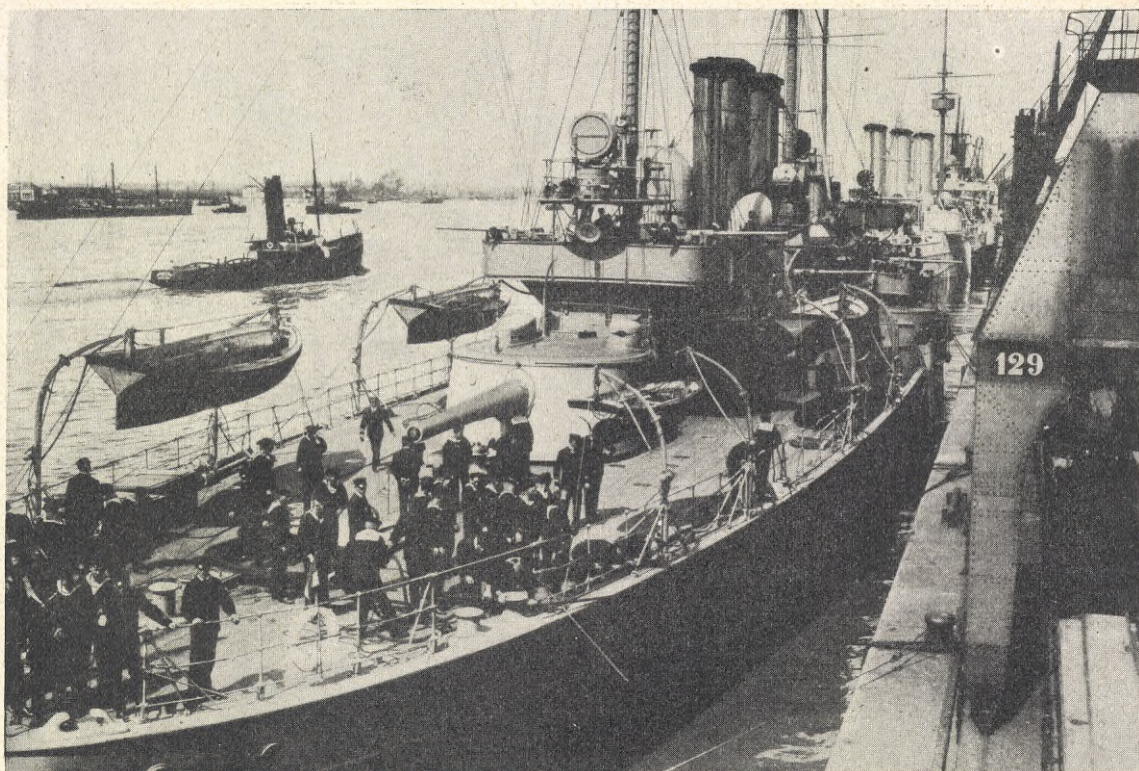
GRAFSÄTTNINGEN I ROSKILDE DOMKYRKA.

Öfverst: ROSKILDE DOMKYRKA UNDER BEGRAFNINGSAKTEN. Till vänster om kistan, vid märket X, synes konung Gustaf närmast kung Christian.

Nederst: SORGEGUDSTJÄNSTEN I SVENSKA GUSTAFSKYRKAN I KÖPENHAMN DEN 23 MAJ.

SVERIGE I ANTWERPEN.

Efter fotograf.

”FYLGIA” OCH ”MANLIGHETEN” I ANTWERPENS HAMN.

Kliché: Bengt Sjöversparre.

Två af våra pansarfartyg, ”Fylgia” chef, greve Wachtmeister och ”Manligheten”, chef frih. Sparre, ha nyligen besökt Antwerpen därvid våra landsmän varit föremål för en alldeles särskild uppmärksamhet och gästfrihet. — Festligheter i hvilka staden officiellt deltagit, en utomordentligt artig press samt en öfverströmmande hjärtlighet från befolkningens sida ha gjort dagarna till en oförgätlig tid för de våra. — Och vi här hemma äro glada och stolta öfver hur väl sedda våra landsmän äro i främmande land. — Hvad emottagandet i Antwerpen nu särskildt be-

träffar, står det kanske ock i samband med den synnerliga popularitet vår konsul på platsen, konsul Petri, där åtnjuter.

Svenska sjömanskyrkan i Antwerpen invigdes den 19 maj af biskop Danell från Skara. — I den vackra högtidligheten deltog ett flertal prestmän vid svenska församlingar utomlands, svenska konsulpersonalen på platsen, representanter från svenska örlogsmän och handelsfartyg i Antwerpens hamn m. fl.

Amatörfoto.

EXTERIÖR OCH INTERIÖR AF DEN NYINVIGDA SVENSKA KYRKAN I ANTWERPEN.

Kliché: Bengt Sjöversparre.

Foto. Färdig, Munkedal.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöfersparre, Sölm-Gbg.

MINNESSTEN ÖFVER PONTUS WIKNER samt platsen vid hans ungdomshem, Kaserna nära Munkedal, där den aftäcktes å 75-årsdagen af den store tänkarens födelse d. 19 maj. Det är Pontus Wikners hem som synes närmast å bilden.

I den natursköna trakten af Munkedal i Bohuslän, var det lilla torp beläget i hvilket *Pontus Wikner* tillbragte sin barndom. Och här har den Odd-Fellow-loge i Uddevalla, som bär den store religiöse tänkarens och skriftställarens namn, rest en fyra meter hög minnessten öfver honom, med hans bild inhuggen i graniten. — Pontus Wikner föddes 1837 den 19 maj och dog 1888, innan ännu den utnämning till professor i teoretisk filosofi hvilken var honom tillämnad, hunnit förverkligas.

Bilden till vänster:
KNUT JERNS BYST AF AUGUST STRINDBERG, utställd vid K. Dramat. Teaterns minnesfest d. 19 maj.

Bilden till höger:
SERGELBYST I MARMOR AF AXEL FERSEN D. Å., nyutställd å Nationalmuseum.

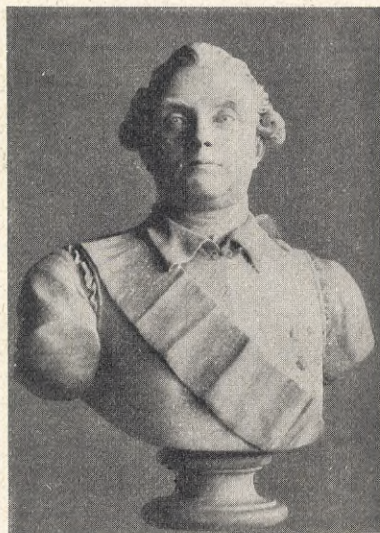

Foto. Eriksén, Sölm.

FRÅN FRISINNADE LANDSFÖRENINGENS 10:DE ARSMÖTE DEN 19 MAJ.

Kliché. Bengt Sjöfersparre.

V. OLYMPIADEN.

KORRESPONDENS FRÅN H. 8. D:S SÄRSKILDA REDAKTIONSAFDELNING VID OLYMPISKA SPELEN.

Tränaren Hjertberg, på hvilken ansvaret lagts och förhoppningarna ställts att Sverige skall bli väl representeradt och göra sig gällande vid Olympiska Spelens Stadions täflingar, förde d. 24 maj första gången själf fram sina gossar på täflingsbanan — och med i ett flertal idrottsgrenar glänsande resultat. Två nya världsrekord sattes, nämligen i löpning 3,000 meter, där B. Fock sänkte den omtalade fransmannen Bouins rekord 8 m. $49\frac{3}{10}$ sek. till 8 min. 46 sek. (J. Svanberg har löpt distansen på 8.54) samt i diskuskastning, där E. G. Nilsson från Visby gjorde ett högerkast på 43,73 met., under det att amerikanaren Sheridans världs-

Vidst. portr.
E. HJERTBERG, Svenskarnes tränare till Olympiska Spelen.

rekord stannade vid 43,62 met. Bland öfriga utmärkta resultat må nämnas B. Ugglas stafhopp på 3,71 met. — jämgodt med det bästa hittillsvarande täflingsrekordet i Europa — E. Björns 800-meterslopp på 1 min. $56\frac{2}{10}$ sek., Kullerstrands höjdhopp 1.80 met., Lombergs längdhopp 6.74 met. o. s. v.

Hjertbergs arbete har alltså burit goda frukter, och det är en glädje att se, med hvilken ifver och disciplin, idrottsmännen tillgodogöra sig hans instruktion.

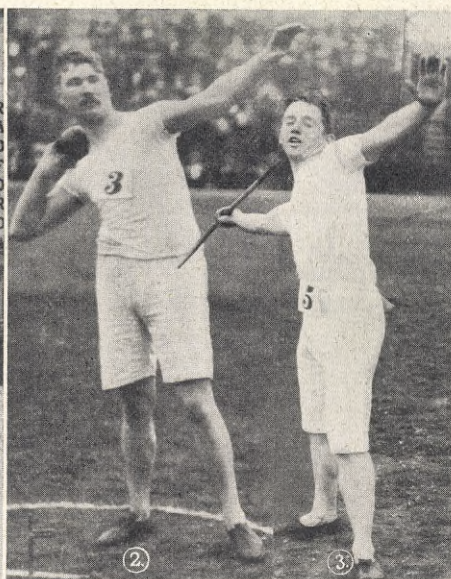
Mellersta bilden:

HÄSTUTSTÄLLNING har i dessa dagar pågått i Norrköping i förening med prisridning, prishoppning, ryttafest och uttagningsstämningar till Olympiska Spelen. Hästmaterielet vid själfva utställningen var ypperligt och inhöstate allmänna lojard. Vid täflingarne häfdade våra ryttare sitt goda anseende.

Efter foto. för H. 8. D. af Fotograf H. EÉN, NORRKÖPING.

Kliche. *Henri Sjögren*.

Efter fotografier. FRÅN DE HÖGINTRESSANTA UTTAGNINGSTÄFLINGARNE I ENGLAND TILL OLYMPISKA SPELEN.
MARATHONLÖPNINGEN (1) startade vid Windsor slott och segrare blef J. CORKERY (Irish Canadian Athletic Club). Han löpte banan till London på 2 tim. 36 min. $55\frac{1}{2}$ sek. — Segrare i KULSTÖTNING blef irländaren P. QUINN (2) och segrare i SPJUTKASTNING A. PIROW (3) (London Athletic Club).

VÅRFESTER.

H. S. Dea STOCKHOLMSFOTOGRAF.

FRÅN SKANSENS VÅRFEST.

Kliché: Bengt Sjöqvistsparre.

Varen är en nyckfull ung dam. Och af den kategori som aldrig fullt värderar uppmärksamhet, ja, som besvarar sådan med kyla. — Men artig som alltid, har Stockholm, trots mindre älskvardhet än vanligt från den kapriciösa sida, ej velat heller i år undandraga henne sin hyllning. I flera dagar firades

non på *Skansen*, och allehanda divertissement gjorde festen verkligt underhållande. Stockholmarne själfva hade gudomligt roligt — och festföremålet aflockades verkligen ett och annat soligt leende. Men värmen — hur blef det med den?

STUDENTKARNEVAL I LUND.

Vidstående bild:
GRUPPEN LUSTSPEL, i hvilken student-
skor för första gången deltaga i karneval.
(Foto. Ruhmn, Lund.)

Foto. Jörn, Lund.

VY ÖFVER KARNEVALSTÅGET.

Kliché: Bengt Sjöqvistsparre.

Närmast synes "*Ph-båten*", "*Jakob Laurentii*", "*Kärmarke*" (student från förr, nu och i framtiden), samt "*Bilapacher*".

Den med några års mellanrum återkommande *Studentkarnevalen* vid Lunds universitetets vårfest gick af stapeln den 21 maj. Det är en stor apparat, dessa karnevalståg, och det gäl-

ler att uppehålla höga traditioner. Och årets studenter, som kallat festen "*De Olympiska Förspelen*", kunna väl förtjäna ett "*cum laude*".

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data här nedan.

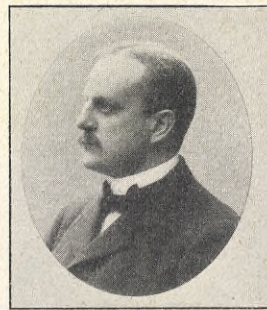
C. D. VON ESSEN.
*Öfverste. — Malmö.
70 år 27 Maj.**

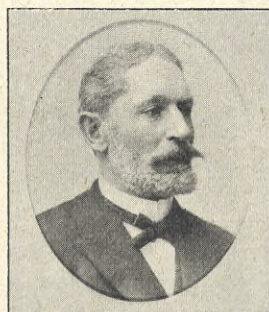
C. W. E. WOLLERT.
*F. d. Major. — Sala.
70 år 13 Maj.**

F. ULNER.
*F. d. Major. — Justerare. —
Karlshamn. 70 år 26 Maj.*

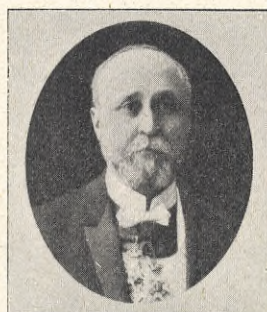
R. A. S. FLEETWOOD.
*Friherre. Riddarhuskamrer. V.
Häradshöfding. — Stockholm.
50 år 18 Maj.*

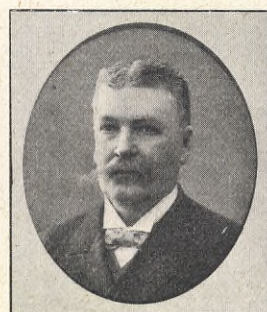
G. H. AF PETERSENS.
*Bruksegerare. V. Häradshöfd. —
Sälsjöström. 70 år 30 Maj.**

G. F. ÖSTBERG.
*Riksgäldsfullmäktig. — Stock-
holm. 65 år 30 Maj. Se n:r
17 d. å*

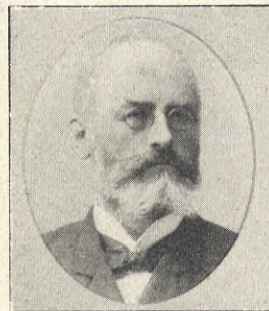
P. A. H. CAVALLI.
*Jur. Dr. Riksgäldsfullmäktiges
ordförande. — Stockholm. 60
år 31 Maj. (se ärg. X:44.)*

J. G. VON SETH
*Grefve. Godsegare. — Bratte-
borg. 60 år 30 Maj.**

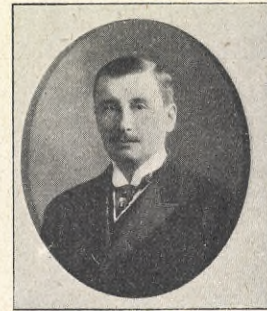
S. JOLIN.
*Professor Fil. o. Med. Dr. —
Stockholm. 60 år 28 Maj.**

A. A. LEVIN
*Bataljonsläkare. Med. Lic. —
Stockholm. 60 år 24 Maj.**

P. E. LINDSTRÖM.
*Kansliråd. Tf. Förestånd. f.
Nääs stift. (Se ärg. X:38.)*

E. GRUMME.
*Fabrikör. — Stockholm.
50 år 28 Maj.**

CARL VON ESSEN. U-löjtn. v. Sk. drag-reg. 62, major 91, afsked, kvarstod i res. 95, öfv.-löjtn. i armén 99, öfverste i armén 07, afsked 08. Förordn. t. suppl. f. chefen i remonteringsväsendet 95, led. af remonteringsv. 95, chef i. remont.-styr. 98—08. Ord. i 3:e distr. hästprem.-nämnd. 09. Inneh. Malmöh. läns Hushålln.-sällsk. guldméd.

CARL WOLLERT. U-löjtn. v. Vestmanl. reg. 62, kapten 78, afsked fr. reg. o. maj. i armén 93, afsked fr. krigstj. 11. Disp. f. Sala ångbryggeri 93—02. Stadsfullmäktig o. led. af drätselkammaren därst. Led. af styrelserna i Sala sprit-hand. A.-B., Målarbankens afd.-kontor o. Sala Sparbank; jämväl sedan flera år led. af styr. i. länets brandstodsbol. samt i. hypoteksföreningen, o. dessa styrelserns ordi.

GUSTAF (GÖSTA) AF PETERSENS. Stud.-ex. 58, hoir. ex. 62, e. o. not. i Svea Hoir. s. å., v. häradshöfd. 68. Not. hos ridd. o. adeln v. riksdagarna 62—63 o. 65—66. V. and. v. Flottan 69. Disponent v. Sälsjöströms Bruk 68, egare sedan 95; eger jämväl egendomen Varshult i Kronoh. län. Ord. i kommunalstämma sedan 30 år, flerårig landstingsman, led. af Hushålln.-sällsk. förvalt.-utskott 76, ordi. i länets Skogsvårdsstyr. sedan 05. Led. af Riksd. F. K. 10—11.

GABRIEL VON SETH. Stud.-ex. 71, hoir.-ex. 77, e. o. not. i G. Hoir. s. å. Eger egendomen Bratteborg i Jönk. län. Ord. i komm.-stämma sedan 84, led. af Hushålln.-sällsk. förvalt.-utskott sedan 85. Styr. led. af Sv. Mosskulturören. o. sedan 01 dess v. ordi. Inneh. Jönk. läns Hushålln.-sällskaps guldmédalj.

SEVERIN JOLIN. Stud.-ex. 69, fil. dr. 75 med. dr. 88, doc. i kemi v. Uppsala univ. 75—79, assistent i kemi v. Tekn. högsk. 77—80, ass. h. rättskem. 78—83, e. o. labor. i kemi v. Karol. Inst. 84—85, il. e. o. prof. derst. 85—88, e. o. prof. derst. sedan 88. Sekr. i K. Patr. sällsk. sedan 85, i Sv. Läkarsällsk. sedan 10. Led. af styr. i Farm. Inst. sedan 01, led. af farmakopé-komm. sedan 94. Medarb. i Nord. Fam.-bok.

ASTLEY LEVIN. Stud.-ex. 72, med. lic. 85, intendent v. Bie vattenkuranst. s. 89. Andre bat.-läk. i Fältläk.-kårens reserv sedan 90. Har inlagt betydande förtjänst om svensk idrott; deltog i bildandet af "Centralfören. i idrottens främjande" o. tillhör dess förvalt.-utskott. Suppl. i Olymp. Spelens organ.-kommitté, har i dagarna ingått som ordinarie ledamot; handlar särsk. äld. i medaljer o. märken.

EDUARD GRUMME. Idkade efter afslutade skolestudier, praktiska studier inom det kemisk-tekniska området inom o. utom landet, däraf två år hos prof. Fresenius i Wiesbaden. Inträdde därefter i den af fadern grundade firman Grumme & Co i Stockholm, hvilken firma han, jemte en broder, öfvertog på 90-talet. Sedan den stora och ansedda firman ombildats till aktiebolag, hvilket under skicklig ledning utvecklats till en synnerligen omfattande affärsverksamhet, är han led. af dess styrelse. Delegare i den världsberömda Stomatoliabrikten.

TERHESE HEDELIUS i Pamp †. Enka efter den 95 allidne rådmannen i Norrköping Emil W. Hedelius, har hon vid sin bortgång gjort synnerligen betydande testamentariska dispositioner till välgörande ändamål. Dessa

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

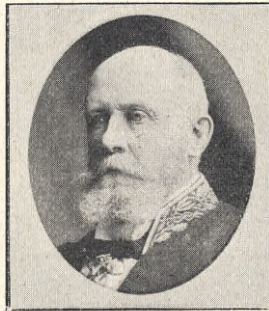
* Data här nedan.

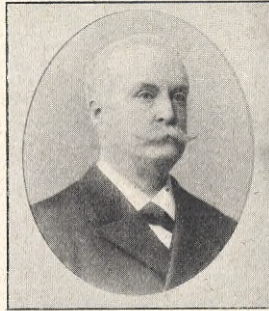
T. HEDELIUS †.
Enkefru. Donator. — Norrköping. F. 26. † 21 Maj.*

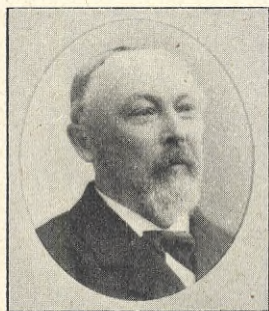
E. J. BREITHOLTZ †.
F. d. Generallöjtnant. — Stockholm. F. 30. † 23 Maj.*

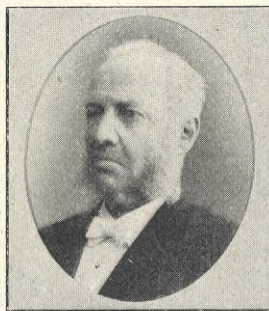
H. W. J. N. REHBINDER †.
Friherre. F. d. Kommerseråd. — Stockholm. F. 43. † 24 Maj.*

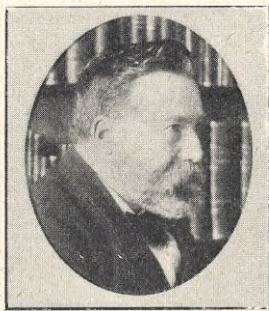
C. J. A. J. ALSTROMER †.
Friherre. F. d. Kansliråd. — Stockholm. F. 44. † 19 Maj.*

N. EHRNBERG †.
F. d. Rektor. Fil. Dr. Stadsfullmäktig. — Kristianstad. F. 33. † 16 Maj.

J. A. L. EKENDAHL †
Grosshandlande. Stadsfullm. — Örebro. F. 42. † 17 Maj.

J. A. LEFFLER †.
Fil. Dr. — Stockholm. F. 45. † 24 Maj.*

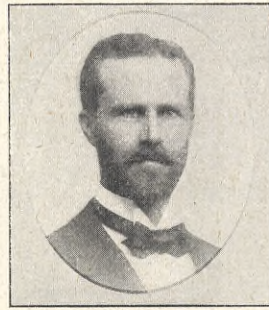
P. W. EMANUELSSON †
Landbrukare. F. d. Laudstingsman o. komm.-ordf. — Böle. F. 53. † 14 Maj.

A. J. MEDIN †.
Nämndeman. — Moheda. F. 57. † 16 Maj.*

C. E. DAHLGREN †.
Handlande. — Göteborg. F. 57. † 19 Maj.*

G. O. M. AF UGGLAS †.
Friherre. Kommendörkartan. Godsegare. — Stockholm. F. 61. † 19 Maj.

C. G. E. VON HELAND †.
Direktör. — Stockholm. F. 61. † 7 Maj.

uppgå till öfver 300 000 kr. hvarjämte återstoden af hennes förmögenhet, sedan alla faställda belopp äro disponerade, tillfaller Norrköpings stad att bilda en fond för allmännyttiga ändamål.

EDVARD BREITHOLTZ †. U-löjtn. v. Svea art. reg. 51; regementets öfverste o. chef 85, generalmajor i armén, generalfälttygmästare o. chef. i artilleriet 90, inspektör i militärläroverken 92. Ålsked 98.

HUGO REHBINDER †. Stud.-ex 70, hojr.-ex. 72, v. häradshöfd. 74, förestånd. f. K. Kommerskoll. sjöfartsexped. 78, tf. sekr. derst. 82, tf. kommerseråd 84, kommerseråd o. chef f. byrån f. ärenden ang. inrikes handel o. sjöf. 91—09.

AUGUST ALSTRÖMER †. Stud.-ex. 63, hojr.-ex. 71, kansliråd o. byråchef i Civildep. 97. Under många år sekr. v. Karol. Inst., led. af styr. f. Blindinstitutet.

JOHAN LEFFLER †. Stud.-ex. 63, fil. dr. i Leipzig 76. På sin tid ledare för Arbetareningens bank; led. i styr. f. Postsparbanken, framstående nationalekonom och föreläsare o. författare i detta ämne. Led. af Riksd. F. K. 85—88. Har gjort en betydande insats i vårt lands socialekonomiska arbete. — Hänvisa till ärg. VI: 43, där biografi och helsidesporträtt återfinnas.

A. J. MEDIN †. Jordbrukare o. sågverkssegare. Verkst. direktör i Dansjö torfaktieb. Nämndeman sedan 96, mångårig v. ordf. i kom.-stämma; sedan 94 landstingsman.

EGBERT DAHLGREN †. Delegare i A-B. Barthd Dahlgren. — Synnerligen uppburen inom ordenslivet; mångårig sekr. o. vårdare af P. B:s ordensarkiv.

TEXT- och ILLUSTRATIONSBRIDRAG mottagas gärna samt honoreras i fall de användas.

ÅTERGIFVANDE AF PORTRÄTT ELLER FOTOGRAFIER — af hvad slag som helst — i HVAR 8 DAG (utom annonsafdelningen) MEDFÖR INGEN SOM HÄLST KOSTNAD FÖR INSÄNDARE.

REDAKTIONEN förbehåller sig däremot fullständig frihet att icke införa annat än hvad den själf finner lämpligt och af intresse. REDAKTIONEN.

Efter fotografier.

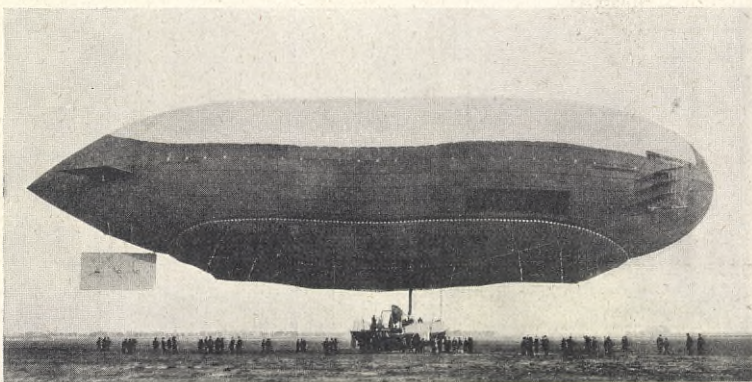
FRÅN LÖJTNANT DAHLBECKS VACKRA FLYGNINGAR VID KRISTIANIA. Den framstående svenske militäraviaten har nyligen företagit en följd af särdeles vackra flygningar från Etterstadslätten, med entusiasm åsedda.

Öfverst t. h.:
"SUCHARD"-GONDOLEN, i form af en motorbåt, utrustad för flykt öfver Atlanten.

Bilden t. h.:
LUFTSKEPPET "SUCHARD" gör sin första uppstigning vid Berlin-Johannisthal. Jätteballongen är afsedd att försöka flyga öfver Atlanten till Amerika.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre, Sthm.-Gbg.

Efter fotografier.

Kliché: Bengt Silfversparre.

Hvar 8 Dag vid Olympiska Spelen.

Med anledning af den förvirring som felaktiga tillkännagifvanden om tvänne planerade bokarbeten om Olympiska Spelen möjligen förorsakat vill H. 8. D. jästa den allmänna uppmärksamheten vid följande två sakförhållanden:

1. H. 8. D:s FOTOGRAF är en af de få privilegerade som äga rätt fotografera i Stadion under Spelen. I första hand blifva dessa fotografier, åtföljda af öfverskådlig text från sakkunnig penna, synliga i H. 8. D. — Huruvida de senare blifva synliga i bokarbeten är för H. 8. D. och dess läsare af mindre intresse.
2. Som prenumerant på H. 8. D. har man garantier för att vecka från vecka kunna följa Olympiska Spelen medelst originalfotografier tagna för H. 8. D. jämte fullständig, redogörande och öfverskådlig beskrifning.
Och detta i elegant utstyrelse och till ett pris af 10 öre per häfte.

För icke årsprenumeranter å H. 8. D. ämna vi emottaga särskild prenumeration under tre månader till pris af Kr. 1:25, hvilket belopp insändes direkt till HVAR 8 DAGS EXPEDITION. Dessa tretton häften, hvilka per post tillsändas prenumeranter, omfatta då H. 8. D:s hela serie fotografier jämte skildringar från Olympiska Spelen.

Redaktionen af H. 8. D.

INNEHÅLL: Utrikesministern Grefve Alb. Ehrensvärd biografi och helsidesporträtt. — Konung Gustafs återkomst till Stockholm. — Konung Frederiks grafättning. — Svenska flottan i Antwerpen. — Svensk sjömanskyrka i Antwerpen. — Pontus Wikners minnessten. — Porträttbyst af Sergel. — Knut Jerns byst af August Strindberg. — Frisinnade landsföreningens årsmöte. — Mathilda Taube 60 år. — Mme Camperdon, fransk operasångerska. — V. Olympiaden. — Studentkarnevalen i Lund. — Skansens värfest. — Heraldiska utställningen. — Anna Lenah Elgström. — "Den andre Jack" af Anna Lenah Elgström. — Veckans porträttgalleri.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskild medgifvande förbjudes vid laga påföljd.